

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Ivstitia Et, Ivs. Sex Libris totidem Tractatus appono, nempe de rerum
Dominio, de Restitutione, de Contractibus Gratuitis, de Contractibus
Onerosis, de Contractibus Fortunæ, de Contractibus Adminicularis, de
Quasi-Contractibus, & nonnullis Innominatis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Caput 14. Circa vnicum in die ieiunij prandium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80681](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80681)

CAPVT XIV.

*Circa unicum in die ieiunij
prandium.*

QVÆSTIO INCIDENS.

*Num potus vini in magna quantita-
te sumpti vnica conestioni contra-
rietur?*

200
Status que-
stio. 15.

VPPONO potum lactis, iuris
& aliorum liquidorum similium
vnica conestioni essentiali ad
ieiunium contrariari. Quia hu-
iusmodi liquida habent rationem
cibi, per se primo ad nutritionem ordinati.
Quæserim verò num potus vini in magna
quantitate ei contrarietur.

201
Contraria-
tur.

Contrariari videntur. Quia vinum ad nu-
tritionem ordinatur, cum ad robur corporis
adaugendum pluribus non inualidis cibis sit
præponendum. Sic apud Antonium de Leon
in q. de chocolate part. 2. §. 5. num. 4. Chrysost.
Clemens. Cyril. Ierosolym. Theodoret. Theo-
philus Alex. Origen. Basil. & August. Ale-
xand. Alenf. part. 4. memb. 8. artic. 1. §. 3. Ci-
tat ille & Azorium, Antonium Rosellam, Me-
tinam, & Reginaldum, sed non bene, cum con-
trariæ adhæreant opinioni. Porro Couar. tr. de
quatuor virtut. Cardin. dist. 63. asserit potum
ante prandium ieiunium soluere, post pran-
dium minime.

202
Non con-
trariatur.

Non contrariatur, etiam si ante prandium,
& in magna quantitate sumatur. Quia vinum
nec est cibus, nec ex natura sua ad nutrien-
dum ordinatur, sed ad sitim extinguendam.
Ita D. Thom. in 4. dist. 15. question. 4. artic. 4.
Nauar. cap. 21. summ. num. 13. Syluest. verb.
Ieiunium question. 3. Rosel. numer. 3. Ta-
bie. numer. 24. Valent. tom. 3. dub. 9.
question. 2. punct. 3. Filliuc. tract. 27. par-
te 2. numer. 62. Lessi. libr. 4. cap. 2. du. 2. nu. 10.
& omnes ferè Doctores.

203
Certum est, si
non contra-
riari.

Fateor, olim veterum Christianorum more
inductam fuisse vini abstinenciam in ieiuniis
præsertim Quadragesimæ. Attamen huius-
modi abstinenciam iam est per contrarium
usum sublata obligatio. Vnde iam est licita
vini potio, primaque sententia nullam habet
probabilitatem. Poterit magna meri quan-
titas ledere temperantiam, non
autem soluere ieiunium.

DVBIUM XXVI.

*An vinum, ceruisia, ac similia liquida
soluant ieiunium, si non ad sitim extin-
guendam sed ad famem sedandam absu-
mantur?*

Soluit quidem. Quia cum vinum, sicera, & simile quodlibet liquidum vim habeat resoluendi vires, & nutriendi, etiam si id primo in morem. Sic D. Thom. in 4. dist. 15. q. 3. a. 4. Richard. a. 3. q. 7. ad 2. Palat. d. 8. Gabr. dist. 16. q. 3. a. 3. Abul. q. 16. ad c. 6. Matth. Med. C. de ieiun. Reginald. l. 4. n. 153. Sylui. 2. 2. q. 147. art. 6. Rosel. v. Ieiunium. n. 4. Tabie. q. 2. Syluest. qu. 3. dicto 1. Angel. n. 5. Ghetius c. 1. nu. 6. Tho. Hurtado d. de chocolate.

Minime soluit. Quia Ecclesia vinum non prohibens, consequenter non prohibet nutritionem illam, quæ ex illius sumptione prouenit. Certè cum potus meri, ceruisiæ aut similibus liquidorum per se primario ad nutriendum non ordinetur, sed ad sitim extinctionem, etiam si sumatur in eam finem, in quem sumitur cibus, haud poterit sumi ut cibus, aut per modum illius. Ita Paul. de Palac. sum. v. Ieiunium. Vega. to. 1. summ. c. 14. casu 31. Filline. tr. 27. p. 2. nu. 42. Leym. l. 4. tr. 8. c. 1. nu. 7. Mosel. to. 1. sum. tr. 1. o. c. 1. n. 45. Lezana v. Ieiunium. n. 2. Fagund. præc. 4. l. 1. c. 2. num. 47. Diana p. 1. tr. 1. tract. 9. resol. 23. Sanch. l. 5. conf. c. 1. dub. 23. numer. 4. Bosfi. de Iubil. sect. 4. casu 18. num. 12.

Cum his opinor. Quia fumentis intentio non potest meri, ceruisiæ &c. mutare naturam, quorum vis per se, & ex se non ad nutritionem, sed ad extinctionem sitis ordinatur.

DVBIUM XXVII.

*An potus aquæ Saccharo aut melle mixta con-
tradict vnica refectio, vel leui
piaculo?*

Contradic. Quia Saccharum, aut mel habet cibi rationem. Vnde parua materia peccatum veniale constituit, notabilis verò lethale. Sic Sanch. l. 5. conf. c. 1. dub. 23. n. 1. citatis doctos Recentiores Trull. l. 3. Decal. c. 2. dub. 2. num. 15.

Nō contradicit vel leui piaculo si materia infusa paruum quantitatem non excedat. Quia licet Saccharum aut mel habeat cibi rationem, non tamen per modum talis adhibetur, sed per modum electuarij ad aquæ crudicatem inhibendam. Ita Anton. de Leon. question. de chocol. part. 1. §. 6. nu. 6 & §. 11. num. 4. Luil. Turrian. parte 1. summ. capit. 256. dub. 24. concl. 1. 2. & 3. Palqualig. decisio. 118. numer. 2.

Ego quidem horum menti subscribo, dum-

Hiis m. modo in aquam maior valde sacchari aut mellis quantitas non infundatur, sic enim cibirationem haberet. Hinc sine veniali piaculo allero sumi possemus, quod vulgare vocatur Ale, a Hipocra, Limonada &c.

D V B I V M XXVIII.

An potio, qua Chocolate vocatur, ledat unicam ieiunij refectonem, si in magna sumatur quantitate toties quoties libe-

¹¹⁹ *Ledit plane* Quia omnia quæ ex se seu ex natura sua habent cibi rationem ieiunium violant, etiam si potabili modo sumantur. Sed Chocolate natura sua est cibus, cum potius ad nutriendum, quam ad sitim sedandam ordinetur: Ergo etiam si potabili modo sumatur ieiunium violabit. Sic Diana p. 4. tr. 4. resol. 194. parte 5. tract. 5. resol. 11. Anton. de Leon. quæst. de chocol. part. 3. num. 20. Trull. lib. 3. De d. cap. 2. dub. 2. num. 15. Pasqualig. decis. 141. num. 2. Leand. de Murcia qu. 15. ad c. 3. Regule D. Francisc. 8. Ioan. de Sancto Thoma in expol. Doctr. Christ. ad 4. præc. Solorzano in Toli. lib. 2. cap. 10. citans Patrem Fagundez præc. 4. lib. 1. cap. 4. num. 14. Sed non apte, cum ille de poculis quæis est cibus permixtus & quæ præcipue nutriunt, de sua primaria institutione ad nutriendum ordinantur, loquatur.

¹²¹ *Non ledit* Quia Chocolate ex sua primaria institutione non est cibus, nec ut telis institutus ad inediã sedandam, sed ut potus ad sitim inhibendam, peccusque refrigerandum. Sed quodlibet poculum, quod ex natura sua non est ordinatum ad nutriendum, aut ad famem sedandam, ieiunium non lædit. Ergo potio hæc etiam si in magna quantitate sumatur, & quoties libuerit, ieiunium non soluet. Ita Luis. Turrian. summ. part. 1. cap. 256. dub. 24. concl. 4. & 7. Lezana verb. Ieiunium, num. 2. Ludovic. Lopez tom. 2. Instruct. cap. 112. Thom. Hurtado d. de chocol. memb. 3. citans Magistr. Antolinez Compofcellanum Archiepiscopum, Basilium, Cornejo, aliosque doctissimos viros. Leander præc. 4. tract. 5. d. 5. quæst. 5. me citato, & alij.

¹²² *Recolo, quod non semel in libello Hispanico, & in Latino Confessariorum Examine asserui* Chocolate lacte aut ouis admixtum ieiunium violat, quia cibi ex se habet rationem. Si potio hæc sit admodum crassa, ita ut in quantitate valde aquam excedat, ieiunium violabit, quia in ratione cibi simpliciter remanebit. Si vero ita aqua hac materia Indica temperetur, ut liquida satis potio exponatur, sine violatione ieiunij potest toties quoties libuerit vel in magna absumi quantitate; potus namque proculdubio est. Quod si requiras qualiter mixtio hæc gerenda sit, ut potus rationem non excedat, à timoratis didici, ad vasculum, quod *Gicra* vocatur, implendum sine ieiunij læsione, posse vnciam Chocolate cum vncia sacchari admisceri. Cum vero eiusmodi admixtio semper maneat in ratione potus, poterit quoties libuerit & in qualibet quantitate epotari. Scio à pluribus Auctoribus

citari Pontificis summi declarationes circa materiam hanc, quæ licet veræ sint, & authenticè consent (de quo dubito) non inde colligendum, quod quælibet potio choloatica sit absolute licita, sed illa solum declaratur potus habere rationem, quæ modica præfata materia conditur. Profecto huic morem gero sententiæ, non ut approbem huius potus usum tã oppositum ieiunij merito, cum omnino repellat inediã; sed ut à piaculo valeam exculare illos, qui hoc adminiculo non tam vires ad ieiunandum reficiunt, quam totam fere ieiunandi molestiam auferunt. Porro quia malè me circa materiam hanc à multis citari legi, præcipue ab amicissimo Antonino Diana, vberius mentem exprimere operæ pretium duxi.

D V B I V M XXIX.

An Poma, vna, mala maslica, Hispanè limon & naranja sumpta ad sitim extinguendam soluant ieiunium?

²¹³ *Non soluunt* Quia quamuis comestibilia hæc sint, non tamen ad nutriendum ordinantur, sed potus in morem sumuntur: vnde cum liceat die ieiunij bibere poma hæc licebit absumere. Sic Bossi. de libil. sect. 4. casu 18. n. 13. Gabri. in 4. dist. 16. quæstion. 3. art. 3. dub. 1. Trull. libr. 3. Decal. capit. 2. dub. 3. fine. Filiuc. tract. 27. part. 2. cap. 1. num. 43. Pasqualig. decis. 135.

²¹⁴ *Soluunt plane* Quia ex natura sua sunt cibus ad nutriendum ordinatus. Ergo si in magna quantitate sumantur grauitè ieiunium violant, si in parua vero leuiter. Ita Paludan. in 4. dist. 15. quæstion. 4. artic. 4. concl. 3. Leand. præc. 4. tract. 5. dub. 5. quæstion. 6. 7. & 8.

²¹⁵ *Existimo, poma, vnas & similia per se violare grauitè ieiunium, leuiter vero ex materia paruitate. Quia si ex se, & ex natura sua ordinantur ad nutriendum, hand poterunt vnuquam aliter, quam ut cibus sumi: intentio enim sumentis nequit naturam pomi, vna ac similia mutare.*

D V B I V M XXX.

An possis ad sitim sedandam, pomorum, vuarum, &c. succum dentibus expressum absumere, substantia solida ex ore reiecta.

²¹⁶ *Potes plane* Quia idem est, ac si biberes. Vnde etiam ex eiusmodi succo pomorum & vuarum potus fieret, ac vini fieri assoler, qui licite potest sedandæ sitis in die ieiunij quoties libuit exhauriri. Sic Pasqualig. decis. 135. num. 4.

²¹⁷ *Minime potes* Quia coterere poma seu vnas dentibus, eaque masticare, ac deglutire succum ex

SCORAR
Lok Mor.
XVIVII
E. IV

ex illis expressum, nil aliud est, quam aliquid per modum cibi trahere, quod ieiunium violat. Ita Antonius de Leon, q. de hoc. p. 2. §. 6. numer. 1. & Paragraph. 5. numer. 14. Diana p. 10. tract. 14. resol. 56. Leander prec. 4. tr. 5. d. 5. quas. 9.

218
Cum his
sentio.

Cum his sentio. Nam difficile mihi est, posse quem ita dentibus poma, seu vvas conterere, earumque deglutire succum, quin aliquam substantiam cibi rationem gerentem traiciat. An non, si inedia afficiaris, tam apte poteris ad succum pomorum, seu vvarum hoc modo expressum accurrere, cum alius non subest cibus, quam ad sitim extinguendam? Quis autem id concedet?

D V B I V M X X X I.

An, ne potus noceat, possit quis cuiuscunque generis portunculam assumere?

219
Questionis
status.

Certe ne potus noceat, poterit quis quoties bibat aliquid cibi sumere, modo in ieiunij fraudem non gerat. Nam Ecclesia ieiunanti potum, quoties liberit illi, concedit. Ergo simul permittit quidquid ne noceat, erit necessarium. Sic Doctores communiter. Quæsierim verò, num dimidiæ vniæ quæ conceditur, ne potus noceat portunculam possit, quis ex quocunque genere cibi sumere?

220
Non potest.

Non potest. Quia cum per modum medicaminis ne potus noceat, assumatur, necessarium est, ut sit ex rebus, ad id appositis, ut parum sacchari rosacei, quinque vel sex amygdalæ saccharo præparatæ, aut similia: non autem pomum, vel olera, quæ quidem potius potui addunt nocumentum, quam ne noceat, efficiunt. Sic Azor. lib. 7. cap. 10. quas. 7. Sylvest. v. Ieiunium, num. 9. Abul. question. 169. ad cap. 6. Matth.

221
Non potest.

Potest quidem. Quia cibus cuiuscunque generis in modica, seu minima illa quantitate poteris per modum medicamenti adhiberi. Ita Fagund. prec. 4. lib. 1. cap. 2. numer. 20. Laym. lib. 4. tract. 8. cap. 8. num. 7. Bonac. de præc. Eccl. d. ultim. quas. 1. punct. 3. num. 4. Molfes. tom. 1. sum. tract. 10. cap. 5. numer. 23. Diana part. 1. tract. 9. resol. 24. Sanchez lib. 5. Conf. cap. 1. dub. 22. numer. 3. Bossi, de subil. casu 18. numer. 16. & alij.

222
Hoc proba-
bilis mihi.

Hanc sententiam longe probabiliorem esse existimo. Nam quod adicit P. Azorius: Dummodo cibus non sit panis, aut fructus arboris, eius venia non approbo. Panis enim frustulum, & pyrum seu pomum parvulum per modum medicinæ possunt assumi, materiæ enim paruitas cibi supplet ineptitudinem.

D V B I V M X X X I I.

Etiamsi nihil sumas cibi, scis, tibi potum minime nocere: Potesne tamen id præsumere sine veniali semel, sine lethali sæpius?

222
Potes qui-
dem.

Potes quidem. Quia ex se potus solus stomacho non confert, accidentaliter autem

huic, vel illi non nocet. Et quia cum materia parua sit, quoties sumitur sine causa, grauis culpa scrupulus non est admittendus. Sic Pasqualig. decis. 119. n. 7.

Minime potes. Quia ideo solummodo licitum est, quidquam cibi ante potum sumere, ne hic noceat stomacho. Igitur si, certus sis, quod tibi non noceat, licitum non erit, cum cesset causa, ob quam erat licitum. Vnde si semel præsumas sine causa venialiter delinques, si vero sæpius ita ut notabilem quantitatem exæquas, lethali crimine reus existes. Ita Leander prec. 4. tr. 5. d. 5. q. 13.

Hanc sententiam veram esse crediderim, de sententia verò Pasqualigi maxime dubitarem. Nam si peccatum veniale sit, parua cibi quantitas sine cibo sumere: & lethale, si sæpius quisumat refectiunculas, quæ simul sumptæ notabilem quantitatem reddant, id etiam certum erit in nostro casu, cum certus es, tibi potum minime nocere. Ratio namque illa, quod potus ex se stomacho non confert, non urget, cum adest circa contrarium certitudo. Si tamē aliquis adesse dubitatio, secus dicerem, quia stat iuris possessio.

223
Non potes.

224
Auctor
resolutio.

D V B I V M X X X I I I.

An ab amico rogatus, poteris absque veniali, aliquid cibi in die ieiunij sumere.

Non poteris nisi per ignorantiam, vel obliuionem bona fide gesseris. Quia non videtur causa legitima ab omni culpa excusans voluntas ac petio amici. Inter Christicolos enim non est censendus inurbanus, qui amico responderit, se à cibo abstinere, quia urget Ecclesiæ præceptum, quod fas non est vel leuiter violare. Sic Palud. in 4. dist. 15. qu. 4. a. 2. Richard. ibi, q. 3. a. 4. Antonin. 2. tit. 6. c. 1. §. 6. Caiet. 2. 2. qu. 147. a. 3. Sylvest. v. Ieiunium, qu. 1. Nauar. sum. cap. 21. num. 13. Azor. l. 7. c. 9. qu. 1. Manu. p. 1. sum. c. 23. n. 1. Villalob. p. 1. sum. tract. 23. diff. 5. n. 4. Leand. prec. 4. tr. 5. d. 5. q. 14.

Poteris equidem. Quia legitima causa est, ne quis amico roganti inurbanus appareat. Ita Medina sum. l. 1. c. 14. §. 10. citans Victoriam. S. v. Ieiunium, num. 8. Fagund. prec. 4. c. 4. c. 4. num. 3. Cenedo qq. canon. qu. 41. Bonac. de præc. Eccl. d. ult. q. 1. punct. 3. n. 4. Reginald. l. 4. n. 174. & 189. Lezana v. Ieiunium, num. 4. Sanch. l. 5. consil. c. i. dub. 2. n. 6. Diana p. 1. tr. 9. resol. 29. & alij.

Hoc probabilis esse reor. Nec video rationem congruentem, ob quam te ab amico rogatum à veniali piaculo non excusent, cum tunc modicum cibum capias non ex intentione comedendi, & voluntate propria; sed ex intentione obsequendi iustè & vrbane amico. Nam ut addit Fagundez) vnica comestio, quæ in hoc præcepto iniungitur, vnica est reputanda ex intentione comedendi, non ex casu occurrenti, vti hic accidit. Ex Fagund. accipi.

227
Hoc proba-
bilis est
reor.

D V B I V M

Sectio II. Dubia, De Præcepto IV. 95

DVBIVM XXXIV.

An possis sine veniali culpa, & non possit, parum cibi sumere, si prandium ex urgenti causa valde sit differentum?

²¹⁸ *Non possit.* Non potest. Quia ieiunanti vnica comestio indicitur, quæ quidem abstinentia aliquam supponit futuram esse incommoditatem. Sic Caiet. *sum. v. ieiunium*, c. 1. Sanch. l. 5. *confil. cap. 1. dub. 24. numer. 2.* Pasqualig. *decif. 129.*

²¹⁹ *Possit.* Potest quidem. Quia diutina prandij dilatatio communiter loquendo, nunquam non debilitatem causat, propter quam vitandam licitum est, manè aliquid cibi præsumere. Ita Abul. *question. 144. ad cap. 6. Matth. Diana p. 10 tract. 14. resol. 61.* citans Leandrum, & Pasqualig. n. 4. his subscribitur.

²²⁰ *Auctoritas.* Ego equidem illum ob dilationem prandij minime excuso, nam si debilitate non labore non video, unde possit licite gerere: ex debilitate verò qua ex huiusmodi dilatione prandij quis affolet laborare, certum iudico, posse aliquid absumere. Id profecto experimento edices.

DVBIVM XXXV.

An inseruientes mensa tam seculares, quam Religiosi, vel lecturi, dum Religiosi prandent, possint aliquid cibi præsumere?

²²¹ *Non possint.* Non possunt, nisi ministraturi sint solemniconiuiui, quod longo tēporis interstitio perdat. Quia ordinario prandio inseruire nullā aut exiguam molestiam affert. Sic Angles *9. de ieiun. a. 2. diffc. 1. Apend. 3. Abul. qu. 145. ad c. 6. Matth.*

²²² *Absoluitur.* Possunt plane. Quia futurus labor, sufficiens causam ad id gerendum exhibet. Ita Caiet. *sum. v. ieiunium*, c. 1. Syluest. *qu. 3. Angel. m. 16. Nauar. sum. c. 21. m. 13. Fagund. præc. 4. l. 1. c. 4. m. 2. Diana p. 4. tr. 4. resol. 142. Layman l. 4. tr. 8. c. 2. n. 3. Lessi. l. 4. cap. 2. dub. 2. m. 11. Filliuc. tr. 27. p. 2. m. 40. Tolet. l. 6. c. 2. m. 7. & alij.*

²²³ *Certum hoc esse puto.* Certum hoc puto. Quia tam pro dominis, ac Religiosis, quam pro inseruientibus prandium censetur inceptum, quod post ministeriū absoluitur possunt. Hæc à Doctoribus ratio solet communiter afferri. Ast ego absolute existimo ratione laboris excusari.

DVBIVM XXXVI.

An ob graueolentiam oris licitum sit absolute, aliquid cibi aromatici præsumere?

²²⁴ *Non est licitum.* Non est licitum absolute, sed solum quando quis cum primatibus debeat, negotia

gerere, qui quidem delicatioris naturæ facilius assolent ex graueolentia offendi. Quia horum respectu id intra medicinæ latitudinem computatur. Sic Angles *qu. 9. de ieiun. a. 2. diffc. 3. Apend. 2.* Ludov. de San. Iuan. *sum. question. vnic. de ieiun. articul. 12. diffc. 2. Apend. 2.*

²³⁵ *Absolute.* Absolute est licitum. Quia licet non occurrat cum primoribus confabulatio, vel vulgaris quique ex oris graueolentia offenditur. Unde *est licitum.* sine scrupulo poterit aliquid ad eam vitandā assumere. Ita Bonac. *de præc. Eccl. d. vlt. q. 1. pen. 1. n. 7. in nona edit.* Trull. l. 3. *Decal. c. 2. dub. 3. m. 11.* Sanch. l. 5. *conf. c. 1. dub. 22.* citans, pressio nomine, doctos Recentiores. Filliuc. *tr. 27. p. 2. m. 37.* Pasqualig. *decif. 131.*

²³⁶ *Hanc tenent sententiam.* Sine leuis piaculi scrupulo existimo posse illum aliquid per modum medicinæ absumere, quamvis nec primores, nec vulgares alloquutus sit. Graueolentia enim oris etiā ipsum, qui ea afficitur, non leniter offendit. Quod sufficit, ut eiusmodi medicamine ad eam vitandam vtatur.

DVBIVM XXXVII.

An inseruientes mensa, vel legentes possint in magna quantitate cibum præsumere?

²³⁷ *Non possunt.* Minime possunt. Quia ideo eis est licitum solummodo, ne hisce ministeriis incipientes deficiant. At sufficit ad debilitatem vitandam modicum alimenti præsumere: Ergo sine ieiunij violatione nequeunt in notabili præsumere quantitate. Sic Abul. *ad cap. 6. Mat. question. 144.* Bonac. *de 4. præc. quæst. 1. pen. 3. m. 10.* Fagund. *præc. 4. libr. 1. cap. 4. numer. 2.* Angles *question. 9. de ieiun. art. 2. diffc. 1. ap. pend. 3.* Azor. *lib. 7. cap. 9. q. 1. Lessi. l. 4. c. 2. dub. 2. m. 11.*

²³⁸ *Possunt.* Possunt quidem. Quia præfata cibi præsumptio est veluti prandij inchoatio post ministeria illa futuri. Ita Pasqualig. *decif. 128. m. 6. & 7.* Sanchez *lib. 5. confil. cap. 1. dub. 24. m. 2.* ex Caiet. *Diana part. 10. tract. 14. resol. 61.* citans Leandrum.

²³⁹ *Auctoritas.* Existimarim, probabiliorem esse primam sententiam, satis vero probabilem esse secundam. Nā præsumptio illa cibi in notabili quantitate cum sequenti moraliter colligatur, præcipue si duratio mensæ, cui illi ministrant, sit moderata.

DVBIVM XXXVIII.

An si vnica comestione ventrem adcoopples, ut ieiunij difficultatem minime experiare: Violas ieiunium?

²⁴⁰ *Violas quidem.* Violas quidem. Quia ieiunium est abstinentia victus ab Ecclesia præscripta ad *Violas quidem.* passiones infrenandas, corpusque macerandum:

